

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z wniosku Z. C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.
o prawo do emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 marca 2014 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2013 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację ubezpieczonego Z. C. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. z dnia 25 września 2012 r., oddalającego odwołanie Z. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 1 czerwca 2012 r., odmawiającej ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - wobec niewykazania 15 letniego ubezpieczeniowego stażu pracy w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 1999 r.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego ubezpieczony zaskarżył skargą kasacyjną. Skargę oparto na pierwszej podstawie kasacyjnej określonej w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) wskazano na przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określoną w przepisie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W ocenie skarżącego w sprawie występują dwa istotne zagadnienia prawne budzące poważne wątpliwości. Jedno już Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r., II UK 349/12, LEX nr 1331293, przedstawił do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu: „Czy okres zasadniczej służby wojskowej podlega zaliczeniu do okresu pracy w szczególnych warunkach, wymaganego do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.)?”. Drugie zagadnienie prawne sprawy – w ocenie skarżącego – dotyczy kwestii: „Czy okres odbytej zasadniczej służby wojskowej jest wliczany do okresu zatrudnienia na takich samych warunkach, jak okres bezpośrednio poprzedzający powołanie do odbycia służby wojskowej, czy też zachodzi konieczność spełnienia dodatkowej przesłanki, tj. powrotu – po odbyciu służby wojskowej – do zatrudnienia w warunkach szczególnych, jakie miało miejsce przed powołaniem do tej służby?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Twierdzenie o występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) lub o potrzebie wykładni przepisów prawa (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09 – LEX nr 577468). W konsekwencji nie występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne, ani nie zachodzi potrzeba wykładni przepisów,

jeżeli Sąd Najwyższy wyraził swój pogląd w orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Wątpliwości dotyczące kwestii – przedstawionych w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania przez jej autora – zostały już wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego. W uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013 r., II UZP 6/13 – Biul. SN 2013 nr 10, poz. 24, która zapadła po rozpoznaniu zagadnienia prawnego przedstawionego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2013 r., II UK 349/12 (powołanym w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie do rozpoznania niniejszej skargi kasacyjnej) Sąd Najwyższy wyraził stanowisko, że: czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r.) zalicza się – na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Druga z przedstawionych w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania kwestii została wyjaśniona w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013 r., II UK 217/13 – LEX nr 1408683; w wyroku tym Sąd Najwyższy stwierdził – uwzględniając stanowisko wyrażone w powołanej wyżej uchwale II UZP 6/13 - , że pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach, który po zakończeniu czynnej służby wojskowej powraca do tego zatrudnienia w przepisany terminie, zachowuje status pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w okresie pełnienia tej służby.

Wykładnia prawa przedstawiona w tych judykatach nie przemawiała za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.

